

Ευχαριστίες

Ο χαρακτήρας του ψυχοφαρμακολόγου είναι, φυσικά, φανταστικός. Ευτυχώς, δεν γνωρίζω κανέναν που πιστεύει ότι «Οι μεγάλες φαρμακοβιομηχανίες έχασαν μια μεγάλη ευκαιρία με το Γκουαντάναμο». Το 2014, ωστόσο, η Επιτροπή περί Μυστικών Υπηρεσιών της Αμερικανικής Γερουσίας δημοσίευσε μια αναφορά για τα βασανιστήρια και τον πόλεμο ενάντια στην τρομοκρατία, η οποία αποκάλυψε τον ανησυχητικό ρόλο που έπαιξε η ψυχολογία στα προγράμματα φυλάκισης και ανάκρισης της CIA, μετά την 11η Σεπτεμβρίου. Σύμφωνα με την αναφορά, δύο πρώην ψυχολόγοι της Αμερικανικής Αεροπορίας χρησιμοποίησαν την «επικτήτη αδυναμία», μια θεωρία που δημιουργήθηκε από τον δρ Μάρτιν Σέλιγκμαν τη δεκαετία του 1960, προκειμένου να αναπτύξουν μια αμφιλεγόμενη τεχνική, αυτή της «ενισχυμένης ανάκρισης».

Ο δρ Σέλιγκμαν, ο οποίος είναι ένας από τους κορυφαίους συγγραφείς βιβλίων αυτοβοήθειας και προωθεί τη θετική ψυχολογία, δήλωσε στον *New Yorker* το 2015 ότι ένιωσε έκπληξη όταν ανακάλυψε πώς χρησιμοποιήθηκε η έρευνά του από τη CIA. Ένιωσε «θλιμμένος που η επιστήμη, η οποία βοήθησε πολλούς ανθρώπους να ξεπεράσουν την κατάθλιψη, χρησιμοποιήθηκε με τόσο άσχημο τρόπο».

Στη διάρκεια της έρευνας για τη συγγραφή αυτού του μυθιστορήματος, διάβασα αρκετά επιστημονικά άρθρα για πει-

ράματα σε τρωκτικά και σκυλιά, συμπεριλαμβανομένων και των πειραμάτων του δρος Σέλιγκμαν σε σκυλιά το 1967, αλλά και πιο σύγχρονες μελέτες για άγχος, κατάθλιψη, επίκτητη αδυναμία και πειράματα σε ανθρώπους:

Curt P. Richter, "On the Phenomenon of Sudden Death in Animals and Man", *Psychosomatic Medicine*, 1957.

Martin E Seligman & Steven F Maier, "Failure to Escape Traumatic Shock", *Journal of Experimental Psychology*, Μάιος 1967.

R.D. Porsolt, M. Le Pichon & M. Jalfre, "Depression: a New Animal Model Sensitive to Antidepressant Treatments", *Nature*, 1977.

Lucien Steru, Raymond Chermat, Bernard Thierry, & Pierre Simon, "The Tail Suspension Test: A New Method for Screening Antidepressants in Mice", *Psychopharmacology*, 1985.

Jason S. Snyder, Amélie Soumier, Michelle Brewer, James Pickel & Heather A. Cameron, "Adult Hippocampal Neurogenesis Buffers Stress Responses and Depressive Behaviour", *Nature*, 2011.

Florian Holsboer, "Redesigning Antidepressant Drug Discovery", *Dialogues in Clinical Neuroscience*, 2014.

Ο Σκοτεινός Ιστός κρύβει κινδύνους για τους αδαείς και δεν θα μπορούσα να είχα γράψει αυτό το βιβλίο δίχως τη βοήθεια του *The Dark Net: Inside the Digital Underworld*, του Τζέιμι Μπάρτλετ (Windmill Books, 2015). Η εκπομπή που έκανε στο ραδιόφωνο του BBC4, «Ψυχεδελική επιστήμη» (2016), ήταν εξίσου χρήσιμη.

Επίσης, θα ήθελα να ευχαριστήσω τους: Γουίλ Φράνσις, Ρεμπέκα Φόλαντ, Κίρστι Γκόρντον, Τζέσι Μπότεριλ και Κίρμιπ

Κιμ, οι οποίοι εργάζονται στο πρακτορείο Janklow & Nesbit που προωθεί το έργο μου. Τους Λόρα Πάλμερ, Μάντλιν Ο'Σεί, Νικόλας Τσίθαμ, Λούσι Ράινταουτ και την ομάδα Head of Zeus στο Λονδίνο. Τους Λιζ Στάιν, Έμερ Φλάουντερς, Τζένα Καρμαλί και την ομάδα MIRA στη Νέα Υόρκη. Τη Βίμπκε Ρόσα στο Verlagsgruppe Random House της Γερμανίας. Τον Τζον Κασίρ του C.A.A. Τους Τ.Π. Σίριν, Τζάιλς Γουιτέλ, Νικ Φάρα και Ναντίν Κετανέ. Τις Λουίζα Γκόλντσμυθ, Λίζα Μπιλ και Χέλεν Γκάιγκαξ. Το Gurnard's Head near Zennor. Τον Μαρκ Χάτγουντ στη Harbour Gallery στο Πορτσκάθο. Τη Λεν Χιθ. Το Discover Ireland (@gotoIrelandGB). Τους Έιντριαν Γκάλοπ, Νικ Κ., Στιούαρτ και Ντάινα Μακΐναν, την Πόλι Μίλερ στην Γκαλερί του Νόρφολκ, Κρόμερ. Τους δρ Ραζ Περσό, Ρούφους Λόρενς, Άντρια Στοκ. Το Lullaby Trust. Τους Μάικ και Σάρα Τζάκσον, που με άφησαν να χρησιμοποιήσω τη «σοφίτα» τους. Και πάνω απ' όλους, τους Φίλιξ, Μάγια και Τζέιγκο, οι οποίοι με ενθάρρυναν. Και τη Χίλαρι, την αγάπη της ζωής μου, στην οποία αφιερώνω αυτό το βιβλίο. Δίχως τη σοφία, το χιούμορ, την υπομονή και την αγάπη της, αυτό το βιβλίο δεν θα είχε γραφτεί ποτέ.